

באהבה ובאמונה

להתקרב אל ה' באהבה ובאמונה

50
למכון מאיר
יהדות באהבה
בהוצאת מכון מאיר
ע"ש אליעזר מאיר ליפשיץ הי"ד

נכון לעכשיו
הרב דב ביגון ראש מכון מאיר

העתיד הטוב הגנוז בהווה המעורפל

בשנת ה-76 להקמת מדינת ישראל, יש צורך להביט קדימה אל העתיד, לברר לעצמנו מהו החזון שאליה צריכה מדינתנו לשאוף כי "באין חזון יפרע עם". את חזון העם היהודי לדורותיו מראשית ועד אחרית, אנו לומדים מהנביאים והחכמים ככתוב: "זכור ימות עולם, בינו שנות דור ודור, שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך" (דברים לב ז) כפירוש רש"י: אביך - אלו הנביאים, זקניך - אלו החכמים. ואכן, הרב קוק זצ"ל, בהתייחסו למדינת ישראל כבר עשרות שנים לפני שקמה, כותב: "מדינה רגילה אינה עולה לערך יותר גדול מחברת אחריות גדולה... כשהאידיאליים מרחפים ממעל לה ואינם נוגעים בה... מה שאין כן מדינת ישראל יסוד כסא ד' בעולם, שכל חפצה הוא שיהיה ד' אחד ושמו אחד, שזהו באמת האושר היותר עליון" (עיין אורות קס). יש להבדיל בין מדינתנו ובין שאר מדינות העולם - הקמנו מדינה לא רק כמקלט לעם היהודי הנרדף, ולא רק בשביל ה'כיף' ולאכול חומוס בשכם או בדמשק, אלא להגשים את חזון נביאי ישראל להיות אור לגויים כפי שכבר נאמר והובטח לאברהם אבינו: לך לך אל הארץ אשר אראך... ואעשך לגוי גדול... ונברכו בך כל משפחות האדמה" (בראשית יד).

נכון לעכשיו, אחרי מסע של אלפי שנים מאז שעם ישראל נולד והובדל מן העמים ביציאת מצרים, אנו נמצאים בסוף מסלול שבפי חז"ל נקרא "עקבתא דמשיחא" (ע' רש"י סוף מס' סוטה). דווקא לקראת הסוף אנו צריכים להתמודד עם קשיים גדולים ועצומים. עד כדי כך שהיו חכמים אשר אמרו שכשיבוא המשיח הם מעדיפים לא להיות באותו דור מרוב צרות, "ייתי ולא אחמיניה" (סנהדרין צח ב). ואכן בדורנו חוונו את השואה הנוראה ואת המלחמות הפוקדות אותנו מדי כמה שנים, וכעצם היום הזה המלחמה באויבינו ובראשם איראן שכל כוונתם השמדת מדינת ישראל ח"ו, כשהעולם נראה אדיש והאנטישמיות מרימה ראש בכל מקום. כל זאת בנוסף למשבר הרוחני-דתי ומוסרי הפוקד את דורנו. דווקא במצבים האלו עלינו להתחזק, ואין לך דבר המחזק את כוחו של הפרט והכלל יותר ממבט קדימה אל החזון, אל העתיד הטוב הגנוז בהווה המעורפל. אמנם ישנם עננים בשמי מדינתנו האהובה ביום ההולדת שלה, אבל אנו יודעים שגם עננים מביאים גשמי ברכה. ומעל העננים שמים כחולים כבדגלה של מדינתנו המרמזים על נצח ישראל ועל נצחוננו של עם ישראל הצפוי והמובטח. ומתוך כך יתגדל ויתקדש שמו הגדול של הש"ת כפי שאנו אומרים בקדיש יום יום "יתגדל ויתקדש שמיא רבה" ככתוב "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והיתה לד' המלוכה" (עובדיה א) "והיה ד' למלך על כל הארץ, ביום ההוא יהיה ד' אחד ושמו אחד" (זכריה יד).

בברכת יום עצמאות שמח

מהמצפה לניצחון ולישועה השלמה

העלון מופץ ב-50,000 עותקים

לפרסומים והקדשות בעלון ובאתר: 026461302

headoffice@emeir.org.il

ההכנסות קודש למכון מאיר

תוכן המודעות באחריות המפרסם בלבד

אמונה חיה במבחן

הרב אמיר דומין

חדשות מוצאי יום עצמאות ה-100

הרב חגי לונדין

סוד תאריך יום העצמאות

הרב אשר בוחבוס

אורות של גבורה

נתן קוטלר

ואהבת לרעך כמוך ופוליטיקה

הרב שלמה אבינר

לא אבדה
עוד
התקווה

הרב ליאור לביא 51

זוגיות

אסתר אברהמי

התפתחות

החיבור הזוגי

חינוך

אורית דהן

טיפה ועוד

טיפה...

על משהו בומבסטי, משהו מהפכני. השואה איננה "עוד איזה אירוע". אתה לא יכול לבוא ולומר - "קרה". אם אתה אומר כך - אתה כופר. אתה אומר: אין אלוהים. אתה, חלילה, אומר לו: 'אלוהים, אתה לא משחק בליגה שלנו. מסתדרים בלעדיך, אתה לא שייך לסיפור שלנו'.

אותו הדבר גם בהקמת המדינה. אחרי אלפיים שנה עם ישראל חוזר לארצו. אם אתה מסוגל להתעלם, קרי - אינך מאמין. אתה לא מחובר לריבוננו של עולם. פעמים רבות אני אומר זאת לרבנים חרדים, או לחלקים מהנוער שלנו: תאמרו הלל ביום העצמאות או לא תאמרו, זה לא מעניין אותי. עשו מה שאתם רוצים - אבל החליטו דבר אחד: שאתם מגיבים לקב"ה. איך? יש לכם את הדרכים שלכם, זה לא מטריד אותי. אותי מטריד שאתם מסוגלים לעבור את האירוע הבומבסטי הזה ולא לצאת מגדרכם, ולא לומר: 'ואו! הקב"ה פועל פה, ולא רק שהוא פועל פה, הוא מדבר איתי! הוא פועל בשבילי, הוא פועל דרכי'. הגאולה, שיבת עם ישראל לארצו - היא פעולתו איתנו: "אנו פעולתך, ואתה חלקנו".

על פי שיחות הרב זאב קרוב זצ"ל, בספרו "האמונה החיה"

לשאלות והתייעצות
amirduman@gmail.com

שמבחן האמונה הגדול והקשה ביותר נמצא בימי השואה, הזיכרון והעצמאות.

האמונה כ"תגובה טבעית" למציאות

מדרש תנחומא בסוף התורה, ממש בשורות האחרונות, מביא הגדרה מדהימה, בלתי צפויה, בהבחנה שבין צדיק לרשע. מיהו צדיק ומיהו רשע? אומר המדרש: "כְּשֶׁעָבַדְתָּ חֶשְׁבֹן וְשֹׁמֵר אֱלֹהֶיךָ, שָׁרָאָה חֶמְדָּה זִכְרָתָהּ וְאֵינֶנּוּ מְכַרְּךָ יוֹצֵר אוֹר, שׁוֹקֵעַת וְאֵינֶנּוּ מְכַרְּךָ מַעְרִיב עֲרֵבִים, אוֹכֵל וְשׁוֹתָהּ וְאֵינֶנּוּ מְכַרְּךָ עֲלֶיךָ. אֲכָל הַצִּדִּיקִים, מְכַרְכִּין עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר שֶׁאֲכָלִין וְשׁוֹתִין וְשָׂרָאִין וְשֹׁמְעִין. וְלֹא בְּחֵייהֶם בְּלֶכֶד, אֶלָּא אֶפְלוּ בְּמִיתָתָן מְכַרְכִּין וּמוֹדִין לְפָנֶי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא". חפשו ב"שולחן ערוך", איפה כתוב שאדם שרואה חמה זורחת או חמה שוקעת חייב לברך ברכה כלשהי? אין דבר כזה.

מה חז"ל מתכוונים לומר לנו ב"חמה זורחת וחמה שוקעת"? זה לא סתם שהם לקחו דוגמאות מהטבע. חמה זורחת וחמה שוקעת זה אור וחושך. זה טוב ורע. הטוב והרע אינם מקריים! האם אדם, בכל מציאות בחייו, לטוב ולמוטב - מכיר בכך? האם זה מדליק אצלו נורה: 'אה! הנה ריבוננו של עולם מדבר איתי, ריבוננו של עולם פועל בי, ריבוננו של עולם עושה דרכי'? זה המבחן הגדול של האמונה. אתה לא יכול לעבור הלאה, לדלג, להעלים עין ממה שקורה במציאות. קל וחומר כשאתה מדבר

אנו שואפים להיפגש עם רבש"ע לא רק ב"פינת הדת", באיזו פינה בחיים שמוקדשת לו. האם מילוי החובות התורניות עונה על שאלת האמונה המרכזית? שאלת האמונה החיה היא האם אני פוגש את הקב"ה בכל המציאות, ולא רק אם מילאתי כראוי את חובותיי כלפיו. לכן רצוי מאוד להתחיל את הבריור מנקודת הזמן שאנחנו נמצאים בה: ימי הזיכרון והעצמאות, ולפני כן - יום השואה.

לאן אנו שואפים באמירה "מפגש עם הקב"ה"? אני חושב שמבחן האמונה הגדול ביותר של הדורות האחרונים הוא יום השואה ויום העצמאות. האירועים עצמם עברו, אבל הימים שקבעו לזכרם - אין מבחן אמונה גדול יותר מהם, משום שהם מכריחים אותי לענות לעצמי בכנות: 'האם באמת אני מכיר בכך שכל מה שקורה מסביבי, כל המציאות, זו שאני נושם אותה וזו שלא: זו שאני רואה אותה וזו שלא: זו שקורית, וזו שהייתי מצפה שתקרה אבל איננה קורית' - היא "מאת ה' היתה זאת"? "שהכול נהיה בדברו"? זו שאלת האמונה. הקב"ה הוא לא סעיף נוסף במציאות, הוא לא איזו נקודה מעשית, אירוע היסטורי כלשהו במציאות. זו אולי עבודה זרה, לא אלוקים ח"ו. אלוקות זה "אין עוד מלבדו". אלוקות זה שהכול רק הוא - והוא פוגש אותי בכל אלה. האם באמת אני חי כך את המציאות? האם אני באמת מביין כך את המציאות? זה המבחן שלי. ולכן אני חושב

הרב חגי לונדן
ר"מ במכון מאיר

הרמטכ"ל קיבל בביתו שבועיר בית אל חיילים מצטיינים בתחום לוחמת טרור זעירה, וציין שזוהי למעשה זירת הקרב המרכזית שנותרה במאבק לביטחון ישראל לאחר השמדת ארגוני הטרור הגדולים בעשרים שנה האחרונות. מפקד חיל האוויר, תושב אופקים, הצדיע למטס הכטבמ"ם שחלף ברחבי הארץ.

בטקס פרסי ישראל, במעמד הרבנים הראשיים, שרת החמ"ד ונשיאת המדינה, שהתקיים ב"מרכז הקונגרסים נתניהו" נשאו דברים, הן נציגי החתנים, שתיאר את מסעו כילד עולה מאתיופיה לראשות מערך הסייבר הישראלי, והן נציגת הכלות שציינה את האתגרים שעמדו בפניה כרופאה, אם לשישה, וכמנכ"לית משרד המורשת. נשיאי המעצמות הגדולות בעולם, סין וארה"ב, הצהירו שמדינותיהם ישמחו כתמיד להדק את שיתופי הפעולה ההדדיים עם ישראל; הרפובליקה הדמוקרטית של איראן שלחה את ברכתיה יחד עם שאר מדינות המפרץ.

מרחפן התקשורת נמסר שמוחוץ לכנסת התקיימה במהלך היום הפגנה של עשרות פנסיונים המשייכים עצמם ל"כת קפלן", שנשאו שלטים המתריעים על קיצה של הדמוקרטיה הישראלית ואיימו בירידה מהארץ עד כאן חדשות יום עצמאות ה-100. יום עצמאות שמח.

חדשות

מוצאי יום עצמאות

ה-100 של מדינת ישראל

ערב טוב וחג שמח

לאחר תפילת "הלל" חגיגית שצוינה בבתי הכנסת ובמתנסי"ם ברחבי הארץ, צפו אזרחי ישראל בהולוגרמה מטקס הדלקת משואות שהודלקו בידי מפקד 8200 בוגר ישיבת פוניבז' ראש מיזם "אחדות ישראלית" בוגר קיבוץ עין חרוד; אשת עסקים מסורתית, פילנתרופית לבתי חולים; ויום ערבי-ישראלי לשילוב צעירי המגזר בשוק העבודה.

אמצעי התקשורת התמקדו השנה בסקירת מצב התשתיות של המדינה, בדגש על התחבורה האוטונומית ופתרונות הדיור ביהודה ושומרון. בשעות הבוקר נחנכה מדרשת-ענק ליהדות בתל אביב, והטכניון הגדיל את סניפיו בבני ברק ובירושלים על מנת לאפשר לאלפי הסטודנטים קרבה למקום מגוריהם. הלשכה הארצית לסטטיסטיקה פרסמה היום ש-16 מיליוני היהודים ו-4 מיליוני הערבים שחיים במדינת ישראל ממשיכים להיות מדורגים במקום הראשון במדד האושר של האו"ם.

מזכרון לשמחת העצמאות

יסודות אמוניים ליום העצמאות

הרב יורם אליהו ר"מ במכון מאיר

גדול שבהיסטוריה הוא מה שאנו חיים עכשיו, תקומת מדינת ישראל, חזרת עם ישראל למצבו הבריא... ישראל שהולך וחוזר עכשיו לבריאותו, - זהו קידוש השם היותר גדול, כדברי יחזקאל הנביא: 'קידשתי את שמי הגדול המחולל בגוים... וקיבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם'. (שיחות הרצ"ה, בראשית עמ' 54) ועוד לימדנו רבנו "כל טרקטור וכל טנק וכל אווירון המבצר את המדינה, יש בו קדושה אלוהית, כל חלק וחלק, זהו גילוי של התוכן הלאומי-האלוקי של קדושת ישראל" (שיחות הרצ"ה ליום העצמאות עמ' 122). הרב צבי-יהודה זצ"ל ראה וידע את הקשיים והבעיות, אבל היה רגיל לומר שצריך 'לראות בעין פקוחה מהו הקבוע, הנצחי, המוחלט, ומה הם הדברים הקטנים החולפים עליהם נתגבר מתוך עמל ופעולה עם אל'. והעיקר לדעת "שהקמת המדינה זוהי התגלות מלכות שמים ועלינו להרבות בשמחה ביום העצמאות, שמחה שזכינו להיות בארצנו העצמית ותקווה שיתקיימו דברי חז"ל הקדושים, המשיח יבוא והגאולה תהיה שלמה". (שם עמ' 123).

השנה מגיעים אנו אל יום העצמאות בהודיה גדולה לה' יתברך, שעם כל הייסורים שעברנו בחודשים האחרונים, מאז שמחת תורה, נתן ה' אלוקינו בידינו את היכולת להשיב מלחמה. נודה על כל טנק ועל כל אווירון, ועל כל שאר החילות שהתעשתו ויצאו להילחם בגבורה עליונה, למסור נפשם להצלת עם ישראל ובהם בני ידידיה הי"ד, ומכוח מסירותם אנו הולכים ומנצחים את אויבינו בעזרת ה', עד הניצחון המוחלט והבאת שלום וביטחון לארצנו. חג שמחה.

מכאן אנו מבינים את דברי חז"ל ש'הרוגי מלכות אין כל בריה יכולה לעמוד במציצתם'. ביאר זאת מו"ר הרב עוזי קלכהיים זצ"ל, שהשבוע בט' אייר ימלאו 30 שנה לפטירתו, בספרו 'אדרת אמונה' (עמ' 426): בדרך השתלמותו של האדם מצאנו שלבים שונים, יש 'צדיק' ויש 'חסיד'. כל מעלה דורשת גיעה ומאמץ בלתי נלאה להשיגה. ואמנם חז"ל מלמדים אותנו שיש מציאות של דילוגים במעלות הקדוש, 'בעלי תשובה', זוכים למדרגות גבוהות עד שצדיקים גדולים לא יכולים לעמוד במציצתם, ועל 'הרוגי מלכות' יש תיאור דומה ואולי קיצוני יותר 'אין כל בריה יכולה לעמוד במחיצתם', 'הם עולים מעלה בשורש החיים מעל ומעבר למדרגות הרגילות, הם נמצאים במחיצה בפני עצמה, עד שאין כל בריה יכולה להגיע אליהם'. את ההסבר לכך מביא הרב עוזי זצ"ל מדברי המהר"ל, שבמסירות נפשם הם נעשים נבדלים מהעולם הגשמי לגמרי, וממילא אין חיבור ל למדרגה הנבדלת הזו עם שאר בני אדם שעדיין הם נוטים אחרי העוה"ז וענייני החומריים. והוא מבאר את דבריו, 'כיון שהם השליכו נפשם מנגד והפקיעו עצמם מחיי החומר, פרישתם זו מהעולם הארצי, מרימה אותם למעלות גבוהות בקודש. לו באנו למצוא את ההגדרה הרוחנית לנהרגים האלה, היינו מסכמים זאת בביטוי עבדי ה', ככל חסיד עליון שבדורות שהיו בחייהם כלי שרת בידי בורא עולם'.

מכאן אנו באים להודיה לה' על הקמת מדינת ישראל שמרן הרב קוק זצ"ל מגדיר אותה באורות, כ"יסוד כיסא ה' בעולם", ומתוך כך התווה לנו דרך להתבוננות הנכונה במעשי ה' מו"ר הרצ"ה זצ"ל שכתב, "קידוש השם היותר

מדינת ישראל קבעה שקודם בואנו לחגוג את יום העצמאות מתייחדים אנו עם חללי מערכות ישראל שמסרו נפשם על קידוש ה' ומכוחם אנו ממשיכים לחיים ויכולים לשמוח בקיום מדינתנו, מתוך כך יש להתבונן במעלתם וקדושתם של הנופלים. לאחר ניסיון העקידה, נאמר לאברהם (יח, טז), "בי נשבעתי נאום ה', כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך... כי ברך אברכך והרבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים", מבאר הנצי"ב, "כאן נתברך זרע אברהם במצוות קידוש ה'... ומוכן שאין זה אלא כבודו של ישראל, דבזה ידענו שאנו נחשבים לבנים לה'". ה' מצווה אותנו על קידוש ה' ובזה הוא מראה אהבתו אלינו, שהוא מחשיב אותנו לבניו, לקרובים אליו ביותר. מסביר הנצי"ב, אדם לא יבקש מסתם אדם זר שיקטע את ידו כדי להצילו, אבל מבנו הוא יבקש זאת כי הוא יודע שגם הוא יעשה זאת להצלת בנו, נמצא שהבקשה שהאב מבקש מבנו שיעשה כך כדי להצילו, "מורה על עצם אהבתו את בנו שהמה שניהם כגוף אחד... כך הקב"ה מצווה את בניו שהמה חלקו יתברך ונושאי מלכותו למסור נפשם בעד שמו וכבודו שהוא חייב כביכול...". מסירות הנפש שישראל מוכנים אליה מפארת, מקדשת שם ה' בעולם, כביכול למען חייו של ה' כנאמר, "ואולם חי אני וימלא כבוד ה' את כל הארץ", ומוסיף הנצי"ב דברים נפלאים וכותב, "זוכה אברהם במעשה זה ששיגעו בניו גדולה הנפש למסור את עצמם ברצון בשביל קידוש שמו יתברך" (ועיי"ש עוד). הנצי"ב מסביר דבר נפלא, שזו זכות שזכה אברהם שבניו יהיו בעלי גדולה נפשית כזו, שיהיו מוכנים למסור נפשם על קידוש ה'.

הרב אשר בוחבוט
ר"מ במכון מאיר

סוד תאריך יום העצמאות

תאריך יום העצמאות, ה' באייר, היה ידוע מדורות קודמים כיום שבו אפשר להיגאל, שנאמר עליו: "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו". יש לומר שעצם הקמת המדינה יצרה הצלה לכל העולם היהודי, ושייכת ציון הגדולה היא פלא גדול, עד שנראה כי אין צורך ברמזים נוספים, אך אין בית מדרש ללא חידוש, ומשנה לשנה מוצאים שזהו יום עמוק מקורא הדורות מראש.

ולכן, נאסוף קצת רמזים, פחות מפורסמים, על יום קדוש זה: תחילה יש ללמוד מהסתכלות ירמיה הנביא על עץ השקד: 'אֵלֶּי הִיטֵבְתָּ לְאֹתוֹ כִּי שָׁקֵד אֲנִי עַל הָרֶבֶרֶת לְעֵשְׂתוֹ'. ומובא ברש"י: "השקד הזה הוא ממהר להוציא פרח קודם לכל האילנות, אף אני ממהר לעשות דברי, ומדרש אגדה השקד הזה הוא משעת חניטתו עד גמר בישולו עשרים ואחד יום כמניין ימים שבין שבעה עשר בתמוז שבו הובקעה העיר לתשעה באב שבו נשרף הבית". המספר עשרים ואחת הוא היציאה לפועל וכן יסוד 21 הם הימים המייצגים דבר שמתחיל מהעולם העליון ועד שיוירד לארץ. כך הימים שבין ראש השנה להושענא רבא - בראש השנה ייתבט, ביום כיפור ייתבטו ו'פתקא טבא' שזה הזמן שהחיתום

יורד לעולם הוא ליל הושענא רבא - בדיוק לאחר 21 יום. כך גם בחורבן - מ"ז בתמוז עד תשעה באב, וכן בתאריך הגאולה 21 יום - הגאולה מפסח ביציאה מעבדות לחרות, מליל הסדר ט"ו בניסן עד ה' באייר כנאמר "שוקד אני לעשותו", 21 יום מגיעים אנו ליום העצמאות - יום הקמת המדינה. וכן מוצאים אנו רמז במסכת ראש השנה במחלוקת בדבר זמן בריאת העולם: דעת רבי אליעזר שבתשרי נברא העולם, ודעת רבי יהושע שבניסן נברא העולם. בפועל בריאת העולם מתחילה חמישה ימים לפני, שכן בראש השנה נולד אדם הראשון והבריאה היא חמישה ימים לפני, ואם כן, לדעת רבי אליעזר זה כ"ה באלול, ולרבי יהושע זה כ"ה באדר. המספר ארבעים מגלה את הדבר השלם. וכשם שישראל היו במדבר ארבעים שנה, כך בארבעים יום נזרקה נשמה באדם, שנאמר שאיברי של העובר שלמים: "אמר רב חסדא: הרי אמרו יצירת הוולד באישה - ארבעים יום";² וכך ארבעים יום מכ"ה באדר, שיוצא יום בריאת העולם שבו נזרקה נשמה בעולם, עד ה' באייר זמן שיבת עם ישראל לארצו, שנזרקה הנשמה לעולם. וכן רמזו במגילת אסתר על פורים של ערים

המשך המאמר בעמוד 4 <

במלאת 30 שנה לפטירתו של אביו
הרב עוזי קלכהיים זצ"ל
יתקיים ערב לעילוי נשמתו
ביום חמישי ח' אייר תשפ"ד | 16/5 |
18:00 עליה לקברו בבית העלמין 'מגדליה'
דוברים לזכרו - תלמידו הרב יורם אליהו
19:15 התכנסות באלול ב"ח חינוך עשרים קריית משה, דגל ראובן 6
19:30 סיום משניות
המקום האחר 'עוז האמונה' בתלמידי ומורשתו של הרב קלכהיים
שיעור על 'עוז האמונה במלחמה' - תלמידו הרב אהרן איזנבלט

20:30 שיח רבנים ומתכנים
על אובדן 'תלמידים כבנים' בעת מלחמה
הרב יצחק סטריטסקי ח"כ המליצה
הרב אליעזר קשתאל מכינת 'בני דוד' על
הרב חיים וולפסון ראש ישיבת 'ירושם'

האירוע נשתייך לזמן המיוחד למחצית ישראל - ערבות ישראלית
לפרטים ולרשימת המשתתפים: taluz.vet@ramat.org.il או לרשימת פיל: taluz.vet@ramat.org.il

אורות של גבורה

בספר שמואל ב' מסופר שדוד המלך שלח משלחת לנחם את חנון על מיתת אביו נחש, מלך בני עמון (שם י, ב). אולם התגובה של בני עמון היתה הפוכה לחלוטין ממחווה הניחומים של דוד והאשימו את המשלחת בריגול (שם ג). התוצאה היתה השפלה לאומית וביזיון נוראי "וַיִּקָּח חֲנוּן אֶת עֶבְדֵי דָוִד וַיַּגְלֵחַ אֶת חֲצִי זָקָנָם וַיִּכְרֹת אֶת מְדוּיָהֶם בַּחֲצִי עַד שְׁתוּתֵיהֶם וַיִּשְׁלַח־ם" (שם ד). בסופו של דבר בני עמון גררו עמהם למלחמה את מלך מעכה, ארם צובא, ארם נהריים (שם ו) ופרצה מלחמה גדולה נגד עם ישראל. בדברי הימים מתוארת העוצמה האדירה של האויב: "וַיִּשְׁקְרוּ לָהֶם שְׁנַיִם וְשְׁלֹשִׁים אֱלֹף רֶכֶב וְאֵת מֶלֶךְ מִצְרָיִם וְאֵת עַמּוֹ וַיָּבֵאוּ וַיַּחֲנוּ לִפְנֵי מִצְרָא וַיִּבְנִי עֲמֹן וַאֲסָפוּ מַעֲרִיָּהֶם וַיָּבֵאוּ לַמִּלְחָמָה" (דברי

הימים א' יט, ז). אחד האיומים הגדולים של האויב עוד מתקופת השופטים היה רכב ברזל. שבט יהודה לא ניסה לכבוש את הכנענים יושבי העמק "כִּי רֶכֶב בְּרָקָל לָהֶם" (שופטים א, יט). יבין מלך כנען וסיסרא שר צבאו שעבדו את עם ישראל במשך עשרים שנה "כִּי תִשַׁע מְאוֹת רֶכֶב בְּרָקָל לוֹ" (שם ד, ג). לעם ישראל באותה תקופה לא היו רכב ופרשים ולכן זה היה 'נשק שובר שוויון'.

כיצד אפשר להתמודד מול עוצמה כזאת? בשעה מאתגרת זו, דוד חיזק את רוח הלחימה של עם ישראל ואמר על הרכב והפרשים של האויב: "אֵלֶּה כְּרֶכֶב וְאֵלֶּה בְּסוּסִים וְאֵנְחָנוּ בָשָׂם ה' אֱלֹהֵינוּ נִצְפִירָה הִמָּה כְּרָעוּ וְנִפְלּוּ וְאֵנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד. ה' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּי־נֶאֱמָר" (תהלים כ, ח-י; ראה שפתי חנה על שמואל ב פרק י). מתוך הרוח הגדולה הזאת עם ישראל נלחם באויב. בעיצומה של המלחמה, יואב אמר לאחיו אבישי:

"חֲזֹק וְנִתְחַזַּק בְּעַד עֲמָנוּ וּבְעַד עַרְי אֱלֹהֵינוּ וְהָיָה עֲשֵׂה הַטּוֹב בְּעֵינֵינוּ" (שמואל ב' י, יב). הרמ"ד וואלי (שם) מסביר שכדי לקבל סיעתא דשמיא צריך להילחם. כגודל הגבורה והאומץ כך גודל הסיעתא דשמיא. ובוודאי שכאשר נלחמים למען העם והארץ נקבל סיעתא דשמיא לניצחון "חֲזֹק וְנִתְחַזַּק, כלומר שיחזק הוא מעצמו בחיזוק התחתון, כדי שיבא אליהם החיזוק מלמעלה, שלא יחסר בלי ספק בהיות המלחמה לצורך גבוה לקיים את העם הקדוש ואת הערים הקדושות, וזהו שאמר: בְּעַד עֲמָנוּ וּבְעַד עַרְי אֱלֹהֵינוּ" (שם). מי שנמצא בתודעה כללית של מלחמה לשם שמיים ולמען עם ישראל - נמשכים לו "אורות של גבורה כל כך גדולים ועצומים שהיו מתנוצצים בפניו ומפחידים ומבריחים את כל החצונים הרואים אותם" (הרמ"ד וואלי שם).

לתגובות: gemarabemunah@gmail.com

למלכות שלמה) ונקבל 2854. זהו גם המרחק מבריאת העולם ועד דוד המלך וגם מרחק הזמן מדוד המלך עד שמועזי מבחינת משיח כדברי הגר"א. 2854+2854 = 5708 התש"ח שנה של גאולה. "מִי־חֶכֶם וְיִשְׁמָר" אֵלֶּה וַיִּתְּבוּנָנוּ חֲסִידֵי ה'". יש להודות לקב"ה על מה שעשה לנו, על הניסים שגאלנו, בהכרת הטוב שנאמר "בְּאֵי שְׁעָרָיו בְּתוֹרָה", ובהודיה שמודים זוכים לשער פנימי יותר ועולים במעלות לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

1. ירמיהו א, יב
2. מסכת בכורות כא, ב
3. אמר רב חסדא: הרי אמרו יצירת הוולד באשה - ארבעים יום אורחות חיים חלק א הלכות מגלה ופורים אות ח
4. מלכים א' ו, א
5. דברי הימים ב' ג, ב
6. תהלים קז, מג
7. תהלים ק, ד

המשך המאמר מעמוד 3 של הרב בוחבוט <

המוקפות חומה שעושים פורים ביום ט"ו, והטעם מובא באורחות חיים: "ולמה תלו הדבר בימי יהושע ולא תלו הדבר בימי אחשוורוש כדי לחלוק כבוד לארץ ישראל שהייתה חרבה באותו זמן, ולא היה בה כרך מוקף. תהיה פחותה משאר ארצות שיש בהן באותו זמן כרך מוקף והיו קורין בט"ו וכדי שיהיה זכרון לארץ בנס זה תלו הדבר בימי יהושע ונחשבו כאילו הן מוקפין עתה אעפ"י שהן חרבין".³ הקריאה בט"ו בערים המוקפות חומה היא משום כבודה של ארץ ישראל. המן הכין עץ גבוה חמישים אמה, וכנגדו שער הנ' הוא התיקון השלם. חמישים יום מפורים של מוקפים המבטאים את כבודה של ארץ ישראל מסתיימים בה' באייר. עד כה ראינו רמזים ליום. וביחס לשנת הקמת

מכון אורה
מכון מאיר
מכון מאיר

מיאת ה' היתה זאת היא נפלאת בעינינו

הכנה לימי תשועה - יום הזיכרון ויום העצמאות

יום ראשון ד' אייר | 12.5

12:00	הרב רונן סמיר	מסירות נפש
13:45	הרב מיכאל טוביאנו	התיצבו וראו את ישועת ה'...
15:00	הרב חגי לונדן	יום הזכרון
16:30	הרב שלומי שינר	משמעותו של חודש אייר
17:45	הרב יהושע ויזר	מזכרון לעצמאות

עלות: 15 ש"ח לשעור בודד
50 ש"ח ליום שלם
תשלום במזומן/ אשראי באתר

לפרטים: 026528344 ננפי נשרים 3, קומה שלישית

ההרשמה לתוכנית המלאה לשנה הבאה נעיצומה!
השאיף הודעה בווטצאפ 026528344

"כי עין בעין יראו בשוב ה' ציון"

מכון מאיר שמח להזמין את הציבור ליום עיון במשמעות

יום הזיכרון ויום העצמאות

שיתקיים בבית המדרש הישן ביום ראשון ד' באייר בחסות משפחת ונגרובסקי לע"נ האב זליג ז"ל והאם שרה ע"ה

12:15 הרב איל רוד (בכיתת אמונה)
14:15 ד"ר מיכאל אבולעפיה
15:15 הרב אשר בוחבוט
16:15 הרב חגי לונדן
17:15 הרב שלמה אבינר שליט"א
18:15 הרב אורי שרקי

"מי חכם וישמור אלה ויתבוננו חסדי ה' "
בואו בשמחה

מכון מאיר שדרות המאירי 2-4, ירושלים 02-6511906 meirtv.com

יהדות באהבה
מכון מאיר

הרב ליאור לביא ר"מ במכון מאיר

הפופולרי והידוע. מילים הגונזות בתוכן עומק גדול אודות נצח ישראל. ואולי יש בפניה אל האחים - "שמעו אחי" גם הד לדברי יוסף אל אחיו: "אני יוסף, העוד אֶכֶּי קִי?". "עוד אבינו חי." "עם ישראל חי." קריאה לאומית ואוניברסלית גם יחד. אך נדמה לי שחבוי בשיר הזה עומק נוסף.

פרשת קדושים מפגישה אותנו עם מושג הקדושה והקשר המיוחד שלו לעם ישראל: "דְּבַר אֵל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאִמֵּת אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תְּהִי כִי קְדוֹשׁ אֲנִי ה' אֱ-לֹהֵיכֶם" (ויקרא יט, ב). על מושג הקדושה נכתבו פירושים שונים לאורך הדורות, אולם נדמה לי שהרב צבי יהודה קוק זצ"ל, העניק לו פירוש גאוני מיוחד, עליו הרבה לחזור בשיחותיו "מתוך שלמות הבריות ושכלול בנין האדם מישראל ממקור "אשר בחר בנו מכל העמים", מגיעים לדרגה העליונה של ישראל: קדושים תהיו כי קדוש אני ה' א-לֹהֵיכֶם... קדושה היא זקיפות קומה: "וְאֶשְׁכַּח מִלֵּט עֵלְכֶם וְאוֹלֶךְ אֲתֶכֶם קוֹמְמִית". אצל חז"ל נמצאת הגדרה: **"קדוש לעולם קיים"** (סנהדרין צב, א). קיים - פירושו: נמצא. קדושה היא קיימות, שלמות מציאות, גדלות מציאות... ממקור המציאות נמשכת אליכם גבורת מציאות, ומתוך כך יש ערך לכל קדושתכם" (שיחות הרב צבי יהודה ויקרא עמ' 280-281).

ה"יהודים היו אומרי אמת גדולים, וזו אחת הסיבות לשנאה הגדולה כלפיהם... ההיסטוריה היהודית מלמדת יותר מכל דבר אחר, כי יש תכלית לקיום האנושי וכי אנו לא נולדים כדי לחיות ולמות כמו חיות פרא. ככל שימשיכו לתת משמעות למעשה הבריאה, ימצאו היהודים נחמה בציווי החוזר שלוש פעמים בפרק הראשון והאצילי של ספר יהושע: **"חֲזַק וְאִמְץ אֶל תַּעֲרֹץ וְאַל תַּחַת כִּי עִמָּךְ ה' אֱלֹהֶיךָ כָּל אֲשֶׁר תִּלְחָץ"** (עמ' 551). טוב שלא אבדה עוד התקווה.

(היכן שהתחחרות היתה אמורה להתקיים באותה שנה) ואמרתי אז שדווקא בגלל שזה כך אני אכתוב ששיר שאני אדע שאם הוא יזכה, במיכן, מאדמת רמניה, תשיר ישראל לכל העולם "אני עוד חי", וזאת אומרת להזכיר לאנטישמים שההיסטוריה לא התחילה אתמול. הרגשתי מגויס".

גדולתו של מנור היא בכך שהצליח להסוות בכיכול, שיר עם מסר אדיר בתחפושת קלילה ופשוטה של מוסיקת פופ קצבית (המלחין: אבי טולדנו). וכפי שכתב עליו עופר גביש: "בספר שיריו 'אין לי ארץ אחרת, שירים כביגרפיה', כתב (אהוד מנור) על שירי האירוויזיון שהם: "שירים פשוטים ורעננים... שדי בהם להעניק הנאה מיידית". כלומר, לכאורה, ועל דעת הכותב עצמו, כששולחים שיר לתחרות פופ בינלאומית שכזו, צריך להתיישר עם קו קליל והנאתי והנה, הפעם, הצליח לשלב באופן כמעט בלתי אפשרי, בין הקל, הכיפי, והקליט, לבין, מסר אדיר, שאומר לכלל העולם, ולמארחים בפרט, "עם ישראל חי". השיר זכה בסופו של דבר במקום השני והמכובד אך התוכן שלו עומד למעלה מכל תחרות זמר חולפת. ובכן, נצלול לחלק ממילות השיר.

"שמעו אחי, אני עוד חי, ושתי עיני עוד נישאות
לאור.

רבים חוּחַי אֶךְ גַּם פִּרְחִי, וּלְפָנַי שְׁנַיִם רַבּוֹת מִסּוּפּוֹר.
אֲנִי שׂוֹאֵל וּמִתְפַּלֵּל טוֹב שְׁלֵא אֲבִידָה עוֹד הַתְּקוּוּהָ...
מִזְמוֹר מִדּוֹר לְדוֹר, כְּמַעֲיִין מֵאֵז וְעַד עוֹלָם
חִי, חִי, חִי כֵן, אֲנִי עוֹד חִי. זֶה הַשִּׁיר שֶׁסָּבֵא שֶׁר
אֶתְמוֹל לֵאבֹא וְהָיִים אֲנִי.

אני עוד חי, חי, חי, עם ישראל חי. זה השיר שסבא שר אתמול לאבא והיום אני."

באמנות מופלאה ובמעט מילים הצליח מנור; לשזור את מזמור עם ישראל העובר מדור לדור; הגלות: "וַיֹּאמֶר אֵלַי כֵּן אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הֵמָּה הֵנָּה אִמְרֵם יִבְשׁוּ עֲצָמוֹתֶינִי וְאֶבְדָּה תְּקִינָתִי וְנִגְרַנְנוּ לָנוּ" (יחזקאל לו, יא) ומתוכן, להמנן "התקווה" של המדינה: "עוֹד לֹא אֶבְדָּה תְּקִינָתִי הַתְּקִינָה בַּת שְׁנוֹת אֲלָפִים לְהוֹיֹת עַם חֲפְזִי בְּאַרְצֵנוּ אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם".

אפילו מילות הפתיחה "שמעו אחי", הן ציטוט ממתוך מילות פתיחת הבית האחרון בשירו של ענפתי הרץ אימבר "תקוותנו", המקור להמנון המדינה: **"שמעו אחי** בְּאַרְצוֹת נֹדֵד אֶת קוֹל אֶחָד חֲזִינוּ כִּי רַק עִם אֲחֵרוֹן הִיְהוּדִי גַם אֲחֵרִית תִּקְוַתֵּנוּ".

סמוך לביתנו, יש בית ספר יסודי גדול ויפה. מדי יום שומעים ממנו את הצלצול שקורא לתלמידים להיכנס לכיתות. הצלצול, כמקובל כיום, הוא בדרך כלל שיר מוכר, ומדי פעם נהוג להתאים אותו לזמנים מיוחדים בשנה. ובכן, הצלצול שנשמע מבית הספר בתקופה האחרונה הוא השיר 'ח'י' שייצג אותנו באירוויזיון לפני כארבעים שנה, בשנת התשמ"ג (1983). ומאחר שסיפורי שירים אהובים עליי במיוחד, ניסיתי להתחקות אחרי סיפורו של השיר. גיליתי שהסיפור של השיר הזה מרגש במיוחד, ומאוד מאוד קשור לזמן הזה. ולא רק בגלל תחרות האירוויזיון שמתקיימת השבוע בשוודיה.

אבל לפני שנצלול לסיפור עצמו, כמה מילים על המחבר, הפזמונאי אהוד מנור ז"ל. מנור שכתב שירים רבים, הגיב פעם לביקורת שהוטחה בו על כך ששיריו אופטימיים ו'דביקים' מדי, במילים הבאות: 'תהליך היצירה הוא בעיקר המאמץ לאחות את השברים למשהו שלם. אפילו אם רואים את הדבק אני מרגיש שהייעוד שלי בחרוזים הוא לא לכתוב שירי יאוש אלא לחזק את החלום'. "לאחות את השברים"; "לא לכתוב שירי יאוש אלא לחזק את החלום". אלו הגדרות חשובות ומאירות עיניים; מנור לא נופל לפח המסגור הפשטני כאילו הוא בוחר לכתוב רק על מה שטוב ובכך - להתעלם מהמציאות הקשה. הוא מבקש "לאחות את השברים", "לחזק את החלום". "לא לשקוע בייאוש". נדמה לי שטוב היה לו כל מי שעוסק באמנות לסוגיה, ישים את המשפטים הללו לנגד עיניו. אבל המשפטים האלה מקבלים משמעות עמוקה עוד יותר כאשר עוסקים בשיר "חי"

החוקרת ד"ר טלילה אלירם כתבה על סיפורו של השיר והביאה מדבריו של מנור: "לגבי שיר אחד מודה מנור שהוא כתב שיר ישראלי ממש בידועין": 'ניסיון לנגן על מיתר של שירי ארץ ישראל עשיתי בידועין רק פעם אחת בשיר 'חי' של עופרה חזה. התחושה באירווזיון היתה שאתה מייצג את כולנו ולא רק 'אות'. וכשיש תחושה כזו היוצרים נזרקים לתקופה של המשוררים והמלחינים המגויסים'.

”כתבתי את זה ב-83 שהייתה שנה איזומה של מלחמת שלום הגליל, של קורבנות שנפלו... של בקורת איזומה נגד ישראל על סברה ושתילה. התחושה היתה שכבר אין הבחנה בין אנטי ישראליות לאנטישמיות, וזה בא לידי ביטוי בכל העולם ואז אמרתי לעצמי: השיר הזה אם יזכה בארץ (בקדם אירוויזיון) יושר בגרמניה, במינכן

התפתחות החיבור הזוגי בנישואין

הימים האלה שבין פסח לשבועות הם ימים של התעלות לקראת חג מתן תורה. קודשא בריך הוא, ישראל ואורייתא חד הוא. החיבור של עם ישראל עם בורא עולם ע"י התורה, הוא קיים מתוך בחירתנו כעם סגולה. אלא שתפקידנו **לגלות** את הבחירה הזאת, בעולם המעשה.

כך גם הכמיהה לחיבור בנישואין בין איש ואשה בעם ישראל, יונקת מהכמיהה הפנימית של כלל ישראל, לחיבור עם ה'.

לכן בני זוג שמתחתנים רוצים להרגיש חיבור עמוק ואהבה גדולה, ולעיתים מתאכזבים שהגילוי הראשוני של אהבתם מתכסה ועליהם **לעמוד** על גילוי המיוחד וביתר שאת.

וכמו בספירה לקראת מתן תורה שלכל יום יש עניין מיוחד שהוא מגלה, כך גם בחיי הנישואין, כל יום, הוא הארה מיוחדת. לכל יום בספירה, יש את ההארה המיוחדת שלו. ימי הספירה, גם בזוגיות, מלמדים אותנו להיות מוכוונים לתכלית גדולה וראויה, על ידי מיצוי כל יום שהקדוש ברוך הוא מעניק לנו. ויקרא ה' לאור - יום. היום נקרא על שם ההארה שלו (שפת אמת חיי שרה). **עם כל המורכבויות שיש בחיי הנישואין, הם קודם כל מטרה קדושה של איחוד נשמות בעולם הזה ובניין האומה. כשמטרה זו היא המכוונת את בני הזוג, ישנה אפשרות לעלות אט אט, בהדרגה, לחיבור גבוה יותר.**

הקשיים הזוגיים נוצרים כאשר נקלעים למצבי חולשה אנושיים טבעיים, שתפקידם ללמד אותנו להתרומם ולגלות חיבור זוגי עמוק יותר. כשיש חולשות צריך להתבונן על החוזקות. כשרוצים להעיר, לבקר ולכעוס, צריך להאמין שהרצון האמיתי הוא להיות באמון ובראיית הטוב, גם

כשקשה. לחפש תמיד כיצד לחבר, להתגבר ולשחרר מחסומים רגשיים נפשיים ולחשוב מחשבות טובות זע"ז.

בכל יום, יחד עם ההארה שלו, יש גם ניסיונות, כדי שהארת היום תתגלה בתוכם ממש. לצורך זה, חשוב לשים לב:

כשיש חולשות, תלונות, קשיים, כדאי לברר את מקורם ולא להתייחס רק לתוכן הדברים. לדוגמא היא מתלוננת: "לא התייחסת אלי היום בכלל". הוא שומע את התוכן ועלול לכעוס ולומר שהרי התקשר ושאל לשלומה והתעניין אם היא צריכה קניות. "אם זה לא נקרא שהתעניינתי בך, אז חבל על המאמצים שלי..." באופן כזה החיבור

מהם והלאה. אך אם הוא ישאל מה הסיבה שכן היא מרגישה שהרי התעניין בה, ייתכן שציפתה לשאלה שלו, והיא תשתף בקשיים אישיים שלא תלויים בו. אולי היא לא ברורה גם לעצמה, או שהיא נמצאת במצב רגשי במיוחד וכד'. מתוך ההקשבה למה שמעבר לתלונה, הוא יכיר אותה יותר ויגלה יכולת הכלה ותמיכה, כך ששניהם מתחברים יותר וכל אחד גם מרגיש שעלה מדרגה בקשר עם עצמו ועם הזוגיות.

החיים רצופים מצבים לא צפויים וקשיים שנוצרים עקב כך. אם מתבוססים בהם, שוקעים ומפסידים את העיקר. אם מודעים לכך שכל יום עשוי לקרב אותם יותר זל"ז, הם יבררו מה הקושי הספיציפי הזה בא ללמד אותם, ומתוך כך מתעלים ואוהבים יותר ויותר. כי באהבה קיימת תחושת אינסוף שהרי מקורה בחיבור הנשמותי באהבת ה' אלינו שהיא אינסופית, ע"י הבנייה היום יומית בהארת הימים הללו.

כדאי לנצל את ההארה של כל יום ויום. להחליט עכשיו שאתם רוצים ליהנות ולשמוח. אני מאמינה שתמצאו את היכולת לשאול, להתעניין, להבין, להתחבר ולשמוח. אני מאמינה שהקב"ה, ישמח גם הוא בכם. כאשר הכיוון של חיבור נשמותי ברוך, האושר והטוב יהיו מנת חלקכם.

לתגובות ושאלות וכן להצעת נושאים המעניינים אתכם esteravr@gmail.com

חינוך עד הלב אורית דהן*

בכיתה א' שגנר להתנהגויות אלימות פעם אחר פעם. מטרת המפגש עם ההורים היתה לייצר שיח משותף עם הילד ולבנות שפה משותפת עם ההורים כך שהבית יתמוך בעשייה בבית הספר ובית הספר יתמוך בבית. האם הגיבה ככעס כלפי הילד: "אמרתי לך והסברתי לך מה מותר ומה אסור. למה אתה לא מקשיב? כמה פעמים צריך לחזור ולהגיד?". האם ביטאה קושי ותסכול ולצד זה חשפה ציפייה שאם אמרנו זה עובר אוטומטית לפעולה. החוויה של הילד היא תסכול מעצמו. והאמת שאין לו כלים לנהוג אחרת.

מעניין שהמדרש על רבי עקיבא מדבר על מים דווקא. מים מסמלים חיים. מים אינם כעס. מים אינם עונשים. מים יש בהם רכות וחיות. לכך נוסף, שברוך זו הילד עלול לפתח זהות פנימית שלילית על עצמו ומכוח זהות זו להתנהג בעולם. כיצד אם כן נפתח זהות פנימית חיובית אצל ילדינו באופן שתשפיע על תפיסת הילד את עצמו וממילא על עיצוב האישיות שלו? האם אין מקום לאמירות מוחלטות בחינוך? על כך נפרט בע"ה בטור הבא.

*אורית דהן, מנהלת נועם בנים ומנחת קורסים לאימון רגשי בשיטת התדר. לתגובות: orittguvot@gmail.com
ניתן לשלוח שאלות ובקשות לנושאים במייל המצורף.

טיפה ועוד טיפה...

"אֲבָנִים שֶׁחָקוּ מִים תִּשְׁטֹף סִפְיָהָ עַפְרֹן וְתִקְנֹת אֲנֹשׁ הָאֶבֶדָה" (יט)

הפסוק, על פי פשוטו, מבטא את ייאושו של איוב:
לפי חלק מהפירושים, האבנים הנשחקות לנצח מסמלות את **אבדן התקווה**: "וכמו אבנים, אשר המים שוחקים מה מהם כאשר יעברו עליהם בתמידות, הנה המעט הנשחק לא תשוב למקומו; וכמו הספיחים של עפר הארץ, אשר המה ממעל, הנה בבוא שטף מים הלא בקל תשטוף אותם ולא יחזרו למקומם; ודומה להם האבדת תקות האדם, כי לא יקוה לשוב לקדמותו אחר המיתה" (מצודות).

במדרש, בספרו של רבי עקיבא, הפסוק מבטא דווקא את ההיפך הגמור - דווקא את התקווה! : "מה היה תחלתו של ר' עקיבא? אמרו, בן ארבעים שנה היה ולא שנה כלום. פעם אחת היה עומד על פי הבאר, אמר: מי חקק אבן זו? אמרו לו: המים שתדיר נופלים עליה בכל יום. אמרו לו: עקיבא, אי אתה קורא "אבנים שחקו מים"? מיד היה רבי עקיבא דן קל וחומר בעצמו: מה רך פסל את הקשה, דברי תורה שקשין כבדול על אחת כמה וכמה שחקקו את לבי שהוא בשר ודם! מיד חזר ללמוד תורה. הלך הוא ובנו וישבו אצל מלמדי תינוקות. אמר לו: רבי, למדני תורה! אחז רבי עקיבא בראש הלוח ובנו בראש הלוח. כתב לו אלף בית ולמדה. אלף תיו ולמדה. תורת כהנים ולמדה. היה לומד והולך עד שלמד כל התורה כולה" (אבות דרבי נתן נוסח א', פרק ו')

ר' עקיבא, כרועה צאן המכיר את עולם הטבע, למד משחקת האבנים, שתמיד יש תקווה. גם אדם שליבו קשה כאבן, יכול בסופו של דבר להתרכך ולהבין את התורה שנמשלה למים.

המדרש המפורסם על רבי עקיבא משמש עבורנו לימוד גדול על התמדה ועל כך שדברים מחלחלים בקצב הנכון להם.

בעולם החינוך ברור לכולנו ש"הדואג לדורות - מחנך בני אדם". אמירה זו באה ללמד שעולם החינוך דורש מבט ארוך טווח ולא תוצאות "כאן ועכשיו" אלא שפעמים רבות אנו נשאבים לתוצאות מיידיות על חשבון ראייה ארוכת טווח. בחינוך ילדים אנו עסוקים פעמים רבות בצורך לקבל תוצאה התנהגותית כזו או אחרת ובוחרים בדרך הקצרה שהיא מתגלה כארוכה ומפותלת. כאשר אנו עוסקים בתוצאה מיידיה השיח הוא חד ומוחלט. אין גמישות. משתמשים בקביעות מוחלטות כגון: "אמרתי לא וזהו". "תפסיק להיות עצלן ותתחיל לעשות מה שאמרתי" ועוד. לרוב, אמירות מוחלטות מבטאות מצב הישרדותי שאנו ההורים מצויים בו. יש לנו רצון לעטוף ולדאוג לטובת ילדינו במקום לאפשר תהליך, שנתפס כסכנה. קל יותר קל להיות חדים ומדויקים.

אלא שסכנה גדולה טמונה בדרך זו. הכאה באבן בעוצמה לא מוציאה מים אלא מנפצת. באחד המקרים, קיימנו פגישה עם אמא של תלמיד

קדושים

ענו על החידות בדף הפרשה באתר ערוץ מאיר לילדים ואולי תזכו בפרס!

קדשת הארץ

פרשת קדושים מסתיימת בנושא שקשור לימים האלה של חודש איר בחדש הזה אנחנו מציינים את יום העצמאות ובהמשך גם את יום ירושלים. התורה מדברת על כך שבארץ ישראל חייבים להתנהג בקדשה באופן מיוחד! הגוים שהיו כאן בעבר לא התנהגו בקדשה ולכן הם לא יכלו להשאר בארץ ישראל. לידם, אתם יודעים מדוע דוקא בארץ ישראל אנחנו צריכים להזהר יותר להתנהג בקדשה? ארץ ישראל שלנו היא ארץ קדושה. אמן יש בה אדמה ועצים ואבנים שנראים דומים למה שקיים בכל העולם, אבל אנחנו יודעים שהארץ היא ארץ מיוחדת וגם האדמה שלה היא קדושה במיוחד. לכן ממש חשוב לשמור על הקדשה של הארץ לקיים את המצוות, ללמוד תורה ולגמול חסדים. אם אנחנו נתנהג בארץ בקדשה, גם הארץ תחזיר לנו הרבה דברים טובים, בעזרתה!

ישי, ערוץ הילדים

המונות בפרשה

מצאו למה המונות רמוזות

שאלות בפרשה

1. מהו "בגד שעטנז"?
2. מהי מצוות ה"שכחה"?
3. כמה שנים אסור לאכול את פרי העורלה?
4. היכן יש לאכול את פירות "נטע רבעי"?
5. השלימו: "מפני שיבה תקום" _____
6. האם בניית בית המקדש דוחה את השבת? מה המקור לכך?

המלצת השבוע

השבוע יחול יום העצמאות ה-76 למדינת ישראל! צפו בפרק "שמשון חוגג יום העצמאות" מתוך "שמשון חוגג חגים" באתר!

חידה

השבוע יחול יום העצמאות. היכן בפרשה ישנה מצווה שקשורה לעניינו של יום זה? (עיינו ב"אור החיים"!!)

- אני הכי אוהב לאבד את עשתונותי ואז לאסוף אותם עשתון עשתון...

- אישה הולכת לאסיפת הורים של הבן שלה. היא שואלת את המורה: 'איך הבן שלי?' המורה: 'בעננים'. האישה: 'כפרה עליו תמיד ידעתי שהוא יהיה טייס...'

האידיאלים שבמקור ישראל הולכים ומתגלים, מחיים הם את הרוח המוכן לקבלם בעצם רעם גבורתם, והם דורשים את תפקידם לכוון עבורם כלים, כלים רבים, נשמות בריאות של דור רענן, יושב על אדמתו ואזור בגבורת ישע ימינו. המקדש, הנבואה והמלכות וכל תכסיסיהם, שולחים אלינו את קום, את אורם הזרוע בארץ חיים... הננו נקראים להכון לקראת האור הגדול הזה, לדעת מה אנו ומה תפקידנו, מה נשמתנו בכל איתנותה דורשת מאתנו...

אורות התחיה פרק ז

על סדר היום הרב שלמה אבינר

לה. אנו עוסקים בהרבה תחומים, כל אחד כפי עולמו, בתורה, במצוות, בחסד, במדע, בצבא, בחברה, בחינוך, בחקלאות, בתעשייה - אבל הכל, מתוך אהבת ישראל.

לו. כל בוקר וערב, אנו רואים בסידור ש'אוהב עמו ישראל' הוא הקדמה ותנאי ל'שמע ישראל'. לז. אהבת ישראל היא חובה עליונה אך גם עונג מופלא.

לח. אנו מכירים כל המקורות על אהבת כל ישראל, אך איננו זקוקים להם, כי אצלנו זה טבעי, זה שכלי, זה נורמלי, זה חיוני.

לט. חייבים! חייבים שבת, חייבים כשרות, חייבים צניעות! לא פחות מזה חייבים אהבה, חייבים אחווה, חייבים שלום, חייבים רעות.

מ. לא קל לאהוב כל יהודי. אז מה, מי אמר שהחיים קלים? הם קשים, אך אנו אוהבים אותם. אנו אוהבים לאהוב.

מא. אהבה היא רגש, כיצד שולטים על רגש? אלא שולטים על מחשבות, לכן נחשוב מחשבות המעלות את הרגש הזה.

מב. אנו רוצים להיות ענקים. ענקים באהבת ישראל. מג. דעו כל בית ישראל, כולנו משפחה אחת. אתם אחינו ממש, ואנו אוהבים את משפחתנו.

מד. ואם נשאל, וכי אפשר לשנות את הטבע? ודאי. אפשר ומצוה. אז כולנו ללא יוצא מן הכלל, נעצב לעצמנו טבע של אהבת כולנו.

מה. מבין כל העמים אנו העם שהכי אוהב, עם שהכי אוהבים זה את זה. זה כישרוננו ואנחנו נשתפר עוד ועוד.

מו. אנו עם שאוהב אור. אור אהבת ישראל שעל ציון יאיר.

מז. אנו מוכנים ומזומנים לקיים מצות עשה על 'ואהבת לרעך כמוך', כמוך ממש, בלי פיתולים ובלי עיקולים.

מח. האהבה היא הסוד שבליבנו.

מט. אנו אוהבים! אשרינו! אשרינו!

נ. אנחנו עם א-ח-ד!

ואהבת לרעך כמוך ופוליטיקה

האם פוליטיקה דוחה ואהבת לרעך כמוך? כן לפי מקיאווולי, לא לפי תורתנו הקדושה. אדרבה, הפוליטיקה, הנהגת האומה, הדרכת הכלל, זקוקה ביותר לאהבת-הרע. והנה כמה כללים על פוליטיקה ואהבת הרע:

- אהוב כל אחד כאחיך או כבנך, כי כך הוא באמת.
- חילוקי דעות אינם מקריים, הם שייכים לסדר המציאות, ומיועדים שאהבת חברינו תדלג עליהם.
- כאשר נחלל משנאת חינו, נקבל חיים חדשים.
- אהבת ישראל היא יסוד קיומנו, יסוד מדינתנו, יסוד צבאנו.
- הצבא שלנו הוא השיא של אהבת ישראל.
- שנאת אויבנו שאינה מבדילה בין יהודי ליהודי, מזכירה לנו שמעבר לחילוקי הדעות, אנחנו עם אחד.
- אין איש מישראל שאינו צמא לשמוע ביטויי אהבה הדדיים.
- שנאת חינו היא האסון היותר גדול, שהביא לחורבנו, והגלות המרה ריפאה אותנו ממנו, אך עוד עבודה רבה לפנינו.
- אהבת ישראל היא עצם חיינו, לכן עבורה נמסור נפשנו, היא שליחותנו הנשגבה.
- כאשר יש אהבה פנימית אמיתית לכל יהודי, ממילא נעלמים שנאת חינו ולשון הרע.
- ואהבת לרעך כמוך - כמו שאתה אוהב את עצמך.
- עלינו להשקיע זמן ומאמץ למחשבות ולרגשות של אהבה, ולברוח מרגשות שליליים, כעס, קנאה, תחרות, לשון הרע - כמו מנחש ארסי.
- כשאנו נלחמים נגד זרם אחר, נבדוק אם זה נובע מהרצון לבידור אמיתי או מרגש שלילי כמו קנאה, כעס ונטיית אלימות.
- יד. כאשר היריב הפוליטי שלך נכשל, אל תשמח לאידו.
- טו. ואהבת לרעך כמוך, זה לב התורה, כלל גדול בתורה, רצון ד' בתורה.
- טז. אהבת כולם היא מלאכה קשה, לכן עלינו להיות חרוצים ועקשנים. עלינו להיחלץ מן הקטנות, מן הפרטיות, מן הכיתתיות ולהתרומם

שליחת הציבור שלכם

מבית מקור ראשון

רוצים להגיע למאות אלפי בתי אב בציבור הדתי? **איננו אתם יכולים!**

הפצה שבועית של עלוני פרשת השבוע ופרסום בכל בתי הכנסת ברחבי הארץ ומבצק מודעות בבתי הכנסת ובסינים דתיים

דיורו ישר בכל רחבי הארץ

לפרטים: 052-998516
052980518@gmail.com

יהדות באהבה
מכון מאיר

לטלפנייה המתחדשת במכון מאיר

דרושים/ות

טלפנים/ות

למען התרומות

שכר בסיס + בונוסים, משמורת אה"צ/ערב

מעוניינים?
שלחו סמס 052-5121946

חווה

ספר חדש בסדרת שיחות הרצי"ה
במחיר מיוחד למזמינים עכשיו!

לרגל הוצאת הכרך הראשון מסדרת **שיחות הרצי"ה על ספר אורות התשובה** ספריית חווה יוצאת במבצע מיוחד לרוכשים במכירה מוקדמת

ניתן להזמין בטלפון: 02-9973168
או באתר: www.ChavaBooks.co.il

*למזמינים עד 1 סיון תשפ"ד בלבד! לא כולל משלוח בסך 40 ש"ח. המכירה ללא חשש ריבית ובתנאי עסקה ע"י הרב שלמה אבינר.